

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šestopna peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano

v upravnistvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrta leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sечно 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrta leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 56 kr.

Štev. 78.

V Ljubljani v torek, 3. junija 1884.

Tečaj I.

V Ljubljani 3. junija.

S cesarskim reskriptom z dne 21. maja bilo je zaključeno devet deželnih zborov, katerim je potekla funkcijska doba, in še tekom prihodnjega meseca stopili bodo volilci devetih kronovin na volilno terišče, da si tam izberó svoje deželne zastopnike. Stvar je sama na sebi toliko važna, da se pogled vsakega za politiko se zanimajočega avstrijskega državljana nehoté obrača na volilno agitacijo v dotičnih deželah, na bojne priprave in na konečni izid volilne borbe.

Da je temu tako, zato ni treba sklicevati se na ono ne le novinarju grozovito „*saison morte*“, kateri se približujemo. Pač je pridobil državni zbor prevagujoči vpliv z volilno reformo z 2. aprila 1873, katera je odvzela deželnim zborom pravico, poslati svoje zastopnike v dunajski parlament, vpeljuje direktne volitve; vendar se dosedaj tudi najtesnosrčnejšemu centralizmu ni posrečilo, deželnim zborom odtegniti njih politične pravice ter omejiti njih delokrog na pohlevno področje kakega večjega cestnega odbora. Zlasti pod sedanjo vladno sistemo ojačila se je zopet prerogativa deželnih zastopov; umaknilo se je napačno načelo, da se tudi podrobne določbe zakonske osnove, veljavne za tako različni deželi, kakor Predaljsko in Bukovino, morajo sklopiti po istem kopitu in od istega zakonodajnega tela; in že pri nekaterih postavnih načrtih, n. pr. pri komasacijski postavi, pri zakonu o upepljavi posebnega dednega prava na kmetih, opazovali smo s posebnim zadostjenjem, da se je osrednji organ, dunajski državni zbor, oziral na raznovrstne potrebe posameznih dežel, ter prepuščal deželnim zborom, s posebnimi deželnimi zakoni ustreči razmeram dotične kronovine. Sicer pa je že gospodarstvo z deželnim premoženjem toliko važna stvar, da je zanimanje po vsem opravičeno, s kojim se dandanes že pripravljajo na hude volilne bitke meseca julija.

Kar pa v posebni meri povikša to zanimanje, to je okolnost, da se bodo deželno-zborske volitve vršile pred zadnjim zase-

danjem državnega zbora ter pred volitvami v državni zbor, ki bodo prihodnje leto s svojim hrupom napolnile vso avstrijsko državno polovico. S tega stališča smemo prihodnje volitve v deželne zборе primerjati veliki vojaški vaji, v kateri vojaška krda dokazuje svojo izvežbanost za resnejšo bojno igro. Kajti vsaj deloma bomo po izidu teh volitev mogli sklepati na izid državnoborskih volitev in že pri tej priliki se bomo prepričali, če so načela, katera že peto leto vodijo politiko našega ministerstva, načela spravljalosti in pravičnosti, tal si pridobila med prebivalci dotičnih dežel ali če je v njih merodajen le negativni princip združene levice.

V tem obziru imajo največjo simptomatično važnost trije izmed teh deželnih zborov, moravski, gornjeavstrijski in štajerski. Na Moravskem je bil češki življ navzlic temu, da ga je v deželi trikrat toliko nego nemškega prebivalstva, na stran potisnen ter od 100 članov deželnega zastopa pripadalo je le 32 slovansko-konservativni stranki. Neprimerni vpliv nemške manjšine izvira od tod, ker je po starem volilnem redu razmerje glasov tako umetno urejeno, da na pr. na mestne občine in trgovinski zbornici spada 37, na vse druge občine v deželi le 31 glasov. Sedaj pa je treba pomisliti, da je po vseh moravskih mestih in mesticah posebno veliko židov, kateri so dosihmal s svojimi glasovi vedno odločevali za nemškega kandidata. Oziraje se na te nemški stranki tako ugodne okolnosti, zavrgla je nemška večina v brnski deželni sobani lansko leto po vsem opravičeni in svobodomiselnim predlog, naj se volilno pravo razteza tudi na petakarje. Ta vrsta davkoplačevalcev obstoji večinoma iz Čehov in zbog „svobodoljubja“ nemških liberalcev bodejo tudi za letos vsaj še izključeni od deželno-zborske volitve. Zaradi tega bi bilo prenaplajeno, že po izidu volitev za deželni zbor moravski soditi o uspehu prihodnjih državno-zborskih volitev v tej skupini; dovoljen rezultat v nekaterih mestnih volilnih okrajih, kateri se nadejajo moravski Čehi, ni merodajen in konečno odločevala bode tudi v

prihodnji večini moravskega deželnega zastopa volilna skupina nefidejkomisnega veleposestva. Ako se tú posreči vladi prijazni slovanski stranki, zvezati s tretjo tako zvano „srednjo“ ali nevtralno stranko, potem je prav lahko mogoče, da vržejo priporočence nemških liberalcev, in le-ti nimajo po tem celo nobenega upanja, prodreti v državni zbor, ker pri državnozborskih volitvah voli celo veleposestvo v jedni sami skupini in v fidejkomisnem oddelku ima avtonomistična stranka že od nek-daj veliko in zanesljivo večino.

Na Gornje-Avstrijskem smemo že sedaj naglašati, da bodo v prihodnjem deželnem zboru večino imeli konservativci. Veleposestniki bodo glasovali, kakor pri zadnji državno-zborski volitvi, v konservativnem smislu in le zaradi tega pripisujemo tej volitvi posebno važnost, ker se bode pri tej priliki pokazalo, če je rovanje „kmetskega društva“ s svojimi „voditelji“ a la Kirchmayr moglo premotiti treznega gornjeavstrijskega kmeta ali če ga imajo pod svojo oblastjo še dosedanjí zaupni možje in konservativni zastopniki.

Isto vprašanje se bode rešilo v hudi volilni borbi, katero moramo pričakovati na Štajerskem. Tam sicer ne moremo se nadejati, da bi se vsled novih volitev bistveno predrugačila sedanja večina v štajerskem deželnem zastopu. Baš v zeleni štajerski so se ukorenili levičarski nazori, nikjer drugod ni seme razpora in narodne nestrpnosti tako bujno šlo v klasje, nikjer drugod ni meščanstvo tako slepo udano nemško liberalnim doktrinam. Gradec postal je pravi „Zwinguri“ nemškim prenapetežem in s štajersko stolnico tekmujejo zlasti mesta po spodnjem Štajerskem. Vendar tudi tú ne treba obupati. V nemških kmetskih občinah bode se dokazalo, če so bile razne nezaupnice, s kojimi so zastopi nekaterih občin počestili konservativnega poslanca Bärnfeinda in njegove tovariše v državnem zboru, v istini izraz narodnega mišljenja ali le proizvod brezobzirne agitacije. Morda se celo posreči konservativcem, tudi na Gorenjem Štajerskem priboriti si jeden ali drug volilni okraj. V južnih pokrajinah pa,

zavest med slovenskimi visokošolci, z besedo in petjem, znanostjo in zabavo.

«Um beseda oznanjuje, — V pesmi srce se začuje»

je geslo „Slovenijih“ pevcev. Znanstvenim zahtevam zadostujeta knjižnica in odseki, ki so se za posamezne stroke in vede snovali v društvu. Oni so poroki znanstvenih smerov društvnih. Predavanja pri društvnih shodih posredujejo med posameznimi vedami, in kolikor toliko imaš v društvu pravo *universitas litterarum*. Društveno življenje pa tudi posreduje med članovi, da nastane prava kolegijalna zveza med njimi, snuje prijateljske vezi, ki bodo težko kedaj zginole. „*Ein jedes Band, das noch so leise, die Geister aneinander reiht, wirkt fort auf seine stille Weise, durch unberechenbare Zeit.*“ (Platen.) Tako je bilo zmiraj v „Sloveniji“, ki sme na to ponosna biti. Možje, katere vidiš zdaj v prvi vrsti med našo narodno inteligenco, bili so pred leti navdušeni in delavni člani tega društva, katero jim, o tem sem prepričan, še danes ni prešlo iz spomina. „*O alte Burschenherrlichkeit, wochin bist du*

nepopolne, kakor naslednje, vendar koga zani-male, ljudje vzhajajoče solnce raje od zahajajočega gledajo.

Da tudi druge sličnosti ne bi bilo, že ime samo bilo bi lahko povodom, da iščemo korenike akad. društvo „Sloveniji“ v letu 1848, v tistej „Sloveniji“, katero je takrat osnoval na Dunaji z drugimi rodoljubi vred slavni naš Miklošič, kateremu društvu je tudi ta naj-novejši — *last not least* — častni član sedanje „Slovenije“ bil predsednik. Slovenskih dijakov bilo je zmir precej na Dunaji, in ti sokoli so se združili l. 1869 v društvo, v katerem so se shajali pod zaščito imena, ki nam je vsem sveto, imena, ki pomeni naše najgorkeje želje: shranitev in večno pomladjenje našega združenega naroda. Zares, za društvo slovenskih dijakov, za znanstvene kohorte mladega narastaja ni beljšega imena. Ljubezen do domovine, ki nas v nesrečnih dnevih krepča kakor nebeska rosa, ona je organizovana v tem društvu, ki je organizacija slovenskega rodoljubja na Dunaji.

Društvo to neguje v prvi vrsti narodno

Listek.

Vivat, crescat, floreat „Slovenija“.

Obletnice so dan denašnji kaj priljubljene. Vsak, še tako malosten dogodek smatra se povodom slavnosti, pri kateri se v navdušenih govorih — pri obloženi mizi — povdarja, da je vže preteklo pet, deset . . . let, odkar se je, kaj vem, ta ali oni več ali manj znamenit čin vršil. Naraven nasledek je, da zanimanje za vse take slavnosti čim dalje tem bolje peša. Zavoljo tega smatram za pravo, ka akadem. društvo „Slovenija“ na Dunaji svoje petnajst-letnice, ki poteče 5., oziroma 26. maja t. l., ne bode z večjo slavnostjo, ampak bolje na tihoma v krogu svojih znancev in prijateljev slavilo. Umestno pa se mi zdi, zavoljo primeroma precejšnjega pomena, ki ga ima to društvo za Slovence, spregovoriti o tej priliki nekoliko besed o tem društvu in slovenskih visokošolcih sploh. Menda bodo take črtice, naj so tudi

kjer se slovenski živelj odločno bojuje proti germanskemu navalu, za svoje eksistenčno pravo in ustavne svoje pravice, bode pred vsem treba, da naši štajerski rojaki najprej pazijo na to, da si ohranijo dosedanje sedeže. *Parta tueri!* to mora biti prva njih naloga. Potem pa naj si izberó v prijateljski zvezi z konservativnimi sprajljivimi Nemci sposobne kandidate v skupini mest in trgov in, ako Bog da in sreča junaška, priborili si bodo večino v enem ali drugem mestnem volilnem okraji ter s tem ugajali narodnemu interesu slovanstva, ob enem pa javno izraženi želji presvetlega našega vladarja in avstrijskim razmeram jedino primerni politiki sedanjega ministerstva.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor se nam je za sobotni list brzojavno poročalo, razpuščeni so **deželni zbori** dolence- in gorenje-avstrijski, solnograški, štajerski, koroški, bukovinski, moravski šlezjski in predarelski. Nove volitve vršile se bodo koncem tekočega in početkom prihodnjega meseca. V nekaterih deželah, na Štajerskem in Moravskem, vnela se bode sedaj pač huda volilna borba. Nemško-liberalna stranka bode pač vse moči napela, da vzdrži tudi v prihodnje svojo nenaravno večino v moravskem deželnem zboru; no upamo, da bode njihov trud zastoj. Čas bi uže res bil, da češki živelj, ki reprezentuje tri četrtine prebivalstva Moravske, zavzame enkrat pripadajoče mu mesto. Na Štajerskem je — kakor znano — tretji del prebivalstva slovenske narodnosti. In vendar imajo Slovenci v štajerskem deželnem zboru, ki broji 63 poslancev, samo osem zastopnikov. Očividno godi se torej krivica štajerskim Slovenem. Upamo, da se ta nepravda o priliki prihodnjih volitev vsaj deloma popravi.

Za dopolnilne volitve v isterski deželni zbor postavili so tamošnji Slovani svoje kandidate: za okraj koperski šolskega nadzornika Vjekoslava Spinčiča in veleposestnika Križanč; za okraj volovski Slavoj Jenka, trgovca v Novem Gradu.

Med **ogerskimi Srbi** nastal je povodom volitev za ogerski državni zbor morebiti usodopolen razdor: Miletičeva stranka oklenila se je pasivitete politike, dočim je srbska narodna stranka uže postavila svoje kandidate za državni zbor. Ker vpliv Miletičev gine od dne do dne, nadati se je, da bode tudi politiki pasivitete med Srbi kmalu zmanjkalo tal.

Tuje dežele.

Poročali smo uže, da je **srbska narodna skupščina** izključila poslanca Niniča in Miloševića. Novejše vesti javljajo, da se je proti omenjenima poslancema zato tako strogo postopalo, ker sta predsedništvu skupščine

entschwunden? Slovenska variacija tega zdihljeja bode te dni marsikateremu bivšemu „Slovenijanu“ a sedanjemu „filistru“ težila srčce. In kaj ne bi! V dneh naših lepših polovici so dijaška leta gotovo najlepši biser. Divna krasota dijaškega življenja! To, kar modric ljubljence diči pred milnostjo, je ljubezen do znancev; njihova prednost, da smejo v ozemlju idealov v neskončnem in večnem živeti, ter z neke sinje visočine gledati, kako se kreta, globoko pod njimi, vsakdanji sin krtine. Toda taprednost jim nalaga tudi dolžnosti. Za idealne, za velike ideje se navduševati, to je dijakovo. Velike ideje, najso socialne ali verske, dijaštvo jih mora sprejeti, ako jih ono ne razumi, jih nihče ne razume. Kako to? Res, 150—200 mladih mož zgine v blizu poldrugi milijon broječem narodu po številu, toda tudi oko ni ravno velik del telesa in vendar — —. Navdušenje za vse toraj, kar je lepo in dobro, gojenje teh idej, to pristoja dijaku, toda le do neke neporušljive meje, do praktičnega čina, ta je vže izvan dijaškega kroga.

(Konec prihodnjič.)

predložila interpelacijo, v kateri sta skušala opravičevati zadnjo srbsko vstajo ter postopanje vladino grajala na način, do sedaj gotovo nečuden v parlamentnih zborih.

V **Bolgariji** vršile se bodo dné 8. t. m. volitve v narodno sobranje. Radikalna stranka pod vodstvom Karavelova sicer strastno agitira proti sedanji bolgarski vladi, ali brez dvojbe bode ministerstvo imelo ogromno večino poslancev na svoji strani.

Vesti o **konferenci** so zopet potihnile, ker se med Francosko in Angleško še vedno ni dosegel sporazumjenja. Angleška se protivi temu, da bi se na konferenci razpravljalo egiptovsko vprašanje sploh, a Francozi smatrajo to kot *conditio sine qua non*. Vtegnilo bi priti med tema tekmovalcema še do resnega razpora.

Dopisi.

Iz **Dobernič** 31. maja. (Izv. dop.) Od Trebnjega proti Žužemberku potuječ popotnik občuduje velike prostore leščevih host, ki pokrivajo precejšno, med doberniško, ajdovsko in žužemberško občino razprostrano ravnino. Posestniki v omenjenih občinah imajo pa tudi obilo dobička od teh host; omenjam samo za drobnino dobre paše in za vinograde v obitem številu potrebnih kolov. Kot dandanes skoraj na vsako rastlino, tako je tudi tukaj na leščevje prišla huda zajeda, ki je v minulih treh letih, od kar jo prvokrat opazujemo, prouzročila, da so se celi orali posušili. Napadeno leščevje sem v vseh letnih časih po večkrat opazoval, a ni se mi posrečilo do sedaj prave doraščene živali zasačiti. Ker škodljivca v njegovi pravi podobi ne poznam, opišem tukaj nekoliko njegov učinek in zaplodek. Pomladi, še prej ko leska ozeleni — kar se pri napadenih pozneje, kot normalno zgodi — postane rastlina umazana in sajasto začrni. Kmalu po tem se pokažejo po vsem grmu garjavi, stenicam podobni mehurčki — navadni ljudje mislijo, da so to uže prave živali — pod katerimi je neka umazano rujava sluz, ki ves zaplodek nekako glivici podoben dela. Drobnogled še le pokaže, da je pod vsakim takim lečastim mehurem na tisoče prozornih jajčec, kateri se jeseni posušé in kot prah izpadajo. Tako okužena rastlina zgubi svoj sok, vidno hira in konečno se posuši. Pod kožo je tam, kjer je bil zaplodni mehurek, videti rujavkaste lise. Mogoče tudi, da merčes v svoji pravi podobi deluje skrivaj pod zemljo in samo zaplodek na površji pušča. Ker se je ta škodljivec, katerega zmiraj tudi rastlinam škodljive mravlje spremljajo, letos na vinski trti in breskvah prikazal in ker se taisti ogromno množi, je strah našega kmeta pred pretočo nevarnostjo pač opravičen, ter trebalo bi, da bi slavna vlada to stvar nemudoma po kakem strokovnjaku preiskavati ukazala.

Črna hiša.

(Zlatorodov.)

(Konec.)

Preteklo je morda uže dobrega četrta leta od onega dogodka, ki uže več ni bil nov, in ki so ga pregnale uže druge novice. — Bilo je v nedeljo; krčmarjeva družina je šla v cerkev. Oni čas so še radi v cerkev hodili, pa je bilo tudi več poštenja; vsak ti je na besedo verjel, a danes niti slovesna prisega ne pomaga.

Ančika je sama ostala doma, da varuje hišo ter si dala s pospravljanjem in čenjenjem mnogo opraviti, zlasti ker je vedela, da med službo božjo nikogar ne bo v hišo. Toda prav zdaj, pa med službo božjo, pride gost ter zahteva vina. Gost pokuša vino, zdaj eno, zdaj drugo, a nobeno mu ne ustreza. Na to pravi Ančika, da bo prinesla boljšega. Vzame ključ pa vrč, naredi luč, pa gre dol v klet. Tujec opazuje vsak njen stopaj, in ko se Ančika precej oddali, vstane, pa gre tino za njo. Previdno stopa doli, tipaje z

Iz **Rudolfovega** 30. maja. (Izv. dop.) Pri zadnji seji našega mestnega odbora se je po nasvetu župana g. dr. Poznika sklenilo, da se šolskim sestram ponudi za slučaj, če zidajo v mestu dekleško šolo in prevzamejo pouk v njej, jednaka podpora, kakoršno sedaj daje mesto za dekleško šolo. Ta sklep je vsakako koristen našemu mestu. Če se šolske sestre naselijo pri nas, bilo bi nam njihovo delovanje ne le v duševnem oziru v veliko korist, temuč tudi v gnotnem bi naše mesto marsikaj pridobilo. Čuje se, da mislijo redovnice za sedaj napraviti v mestu internat; pri tem bi bilo pač dobro, ko bi se pri zidanji ozirale na eventualiteto, da dobé pozneje javno šolo v oskrbovanje.

O našem „Narodnem domu“ imam poročati, da se stvar jako ugodno razvija v veliko veselje tukajšnjih rodoljubov. Pri zadnji dražbi oddala so se vsa dela, ki so še potrebna za dovršenje „Nar. doma“, za 6735 gld. Ker se bode ta svota z izposojenimi 4000 gld. kmalo nabrala, bo poslopje do jeseni tekočega leta gotovo. Glavni utemeljujoči zbor delniškega društva vršil se je 18. t. m. Zastopanih je bilo 53 delnic. Volil se je začasni upravni odbor, v katerega so bili poklicani gg. Karol Rudež, Rajko Perušek, dr. Poznik, Ivan Krajec, A. Pauser, Fr. Kastelic star. in Viktor Rohman. — Iz pravil posnemamo, da je namen družbe, dozidati „Narodni dom“. V ta namen se izdà 200 delnic po 50 gld., ki bodo zakladna glavniča društva. Prvih pet let se sme število delnic pomnožiti na 300, torej glavniča na 15000 gld., če občni zbor v to dovoli. Delnica se zamore v 25tih mesečnih obrokih po 2 gld. plačati ali pa na jedenkrat. Kdor precej vplača ce, znesek, temu se zagotavlja 5% obresti. Kdor pa v določenem obroku ne plača svojega deleža, ima 6% zamudne obresti plačati, ali pa celo zgubi svoje pravice, ako na štirikratni opomin ne poravnava dolžne svote. Vsak delničar ima primeren delež na skupnem premoženju društva, na njegovem dobičku in zgubi. Za dolžnosti društva jamči le do zneska delnice, katerega mora po pravilih vplačati. Delniško društvo je ustanovljeno, kedar bode od vlade dovoljeno in pri trgovinski sodnji vpisano.

Za poslovanje je izdelana podrobna organizacija. Društvene zadeve opravlja: 1.) občni zbor, 2.) upravni odbor, 3.) pregledovalni odsek. Redni občni zbor mora se sklicati od upravnega odbora vsaj jedenkrat na leto. Dotična naznanila se prijavljajo v „Ljubljanskem Listu“, „Slov. Narodu“ in „Slovencu.“ Vsaka delnica daje lastniku pravico na jeden glas v občnem zboru. Kdor sam ne glasuje, sme pooblastiti družega; žene smejo glasovati po pooblastitvah, juristične osebe pa po svojih zakonitih zastopnikih. Sklepi občnega zbora so veljavni, če je vsaj 10 delničarjev navzočih, ki zastopajo 50 delnic. Glasuje se ustmeno ter odločuje absolutna večina glasov.

rokami in poskuša je tla. Vgledavši luč jo zavije okolu zidu, pa stoji pred Ančiko.

„Aha, tatica! ali te imam!“ zarohni tujec nad dekletom. Dekle ni slutilo, da je človek tako blizu nje; močno se je prestrašila tujčeve žugne, tako da ji je skoro luč pala iz rok.

„Kaj iščete od mene?“ prasha dekle pohlevno. „Jaz nisem tatica, pošena dekle sem; tudi je prvokrat, da pošten gost za menoj lazi kakor tat.“

„Ti pošena?“ bara tujec zaničljivo. „Prašaj belca v hlevu, pa ti bo povedal, če si tatica. Oni konj je moj, in oni denarji v plašču na konju so moji. Ti si mi konja ukrala, in pa kar je nosil. Klical sem sicer zvesto žival, pa se ni vstavila, ker si jo s svojimi ciganskimi besedami naprej gonila. Naj sem te takrat dotekel, ne bila bi več med živimi; bom pa zdaj nadomestil, kar storiti sem bil takrat zadržan. Pripravi se, še nekaj trenotkov imaš, pa te več ne bo. Nečem te pahniti na oni svet, toliko grešnico, spravi se torej z nebesmi, pet minut imaš dosti.“

Pravice običnega zbora so: 1.) Odbrava letnih računov in nasveti za razdelitev dobička, 2.) povečanje društvene glavnice; 3.) določba nagrad; 4.) volitev upravnega odbora; 5.) sklepi o premembi pravil; 6.) sklepi o razidu društva; 7.) sklepi o predlogih delničarjev.

V upravnem odboru je 7 udov, v pregledovalnem odseku pa trije. Upravni odbor zbira se na povabilo svojega predsednika vsaj enkrat v dveh mesecih. Pregledovalni odsek nadzoruje opraviljstvo društva v vseh strokah uprave; sme se poučevati o stanju družbenih zadev, društvenih knjig, pisem in blagajnice. — Upravno leto se začne s 1. januarjem; koncem vsacega upravnega leta se naredi bilanca. Polovica čistih dohodkov se mora porabiti za amortizacijo delnic potom izžrebanja, druga polovica pa se pripušča delniškemu društvu, katero znesek razdeli po 10% odbitku za rezervni fond med delničarje. Ta dividenda se vsako leto izplača 1. decembra. — Če se društvo razide, se vse premoženje razdeli med delničarje.

To so glavne poteze pravil, ki smo jih izročili politični oblasti v potrdilo. Vsekako je zadeva našega „Narodnega doma“ sedaj rešena; — preden preteče leto in dan, bliščalo se bode narodno svetišče v našem mestu. V to pomozi Bog!

Razne vesti.

— (Zločin.) Strašen zločin se je zgodil pred kratkem v Monakovem. Bival je tam mlad mož z ženo in 3 otroci osmih, oziroma šestih in dveh let. Poprej operni pevec, slikar in fotograf, ni bil nikjer srečen in slednjič prisiljen vstopiti pri nekem fotografu kot pomočnik. Kot spreten delavec je bil dobro plačan in je na ta način sebe in rodbino dobro preživil. V fotografskem ateljeju se pa seznanil z neko retušerko, kojoj žrtvuje svojo zakonsko srečo in s kojo redno zapravlja vse prisluzene novce, ne brigajoč se za stradajočo družino. Žena je sicer za to dobro vedela, kot omikana ženska pa z ozirom na otroke stvari možu nikoli ni očitala, akoravno je morala pri gospodinjstvu od lahkomisljenega moža vsak krajcar težko priboriti. Necega dne jej dá kar nepričakovano večjo svoto denarja, da bi si rešila obleko iz zastavljavnice, kojoj je zastavila, da bi otrokom kupila kruha ter jej obljubi iti z družino popoldne na sprehod. Ko žena odide, gre mož urno v delavnico, vzame ciankalijo ter ga primeša medu; po kojega je poslal osemletnega sina. Na to razdeli med otrokom na kruhu. Hudi strup je imel takoj svoje posledice. Od silnih bolečin so se jeli otroci krčevito zvijati in upiti. Na to pride več ljudi v sobo, kojim reče odhajajoč, da bo uže kmalu bolje. S požirkom ciankalijeve tokočine si vzame na to sam življenje ter se tako odtegne rokam pravice. Otroci so umrli v teku četrte ure po strašnih mukah in iz zastavljavnice vračajoča se obupna mati jih je dobila uže mrtve.

— (Race kot ropne ptice.) Nenavaden prizor se je podajal te dni obiskovalcem ptičje

Rekli so potegne ropar dolg nož iz visokih črevljev, da se luč v njem grozno zablišči. Čas, kateri je ropar govoril, mislila je Ančika na ujitje. Ali kako, ker ji je ropar pot za stopil?

„Ko bi bila vedela, da konj je vaš, pustila bi ga bila tam, kjer je bil. Tudi sem se prestrašila vašega grmečega glasu ter sem bila prisiljena ga zajahati. Pa vsaj je še tukaj, lahko dobite še konja in pa ono, kar je bilo v plajšču. Le mene pustite živo, pojdite gori, vse vam bom dala, kar je vašega.“

„Pametno govoriš, punca prismojena! Misliš li, da ne spregledam tvojih besed in tvoj namen, me preslepiti? Preveč sem preverjen. Konj pa zakladi bo še nocoj v mojih pesteh; goreča hiša pa bo znaniša moje maščevanje, do tal bo podrta. Dvajset mojih drugov je skritih v hiši pod streho, ki bodo še to noč izpeljali moje zapovedi, kakor jim migнем.“

„To ne more biti res“, odvrne Ančika; „čemu bi se maščevali nad krčmarjem in njegovim premoženjem, kar sem jaz zadolžila v

razstave v dunajskem pratu. V veliki gajbi je razstavljena mnogovrstna zbirka različnih rac. Med jedjo so prišli k njim skozi široke mreže kot nepovabljeni gostje tudi vrabci. Neka raca jim to uzame močno za zlo, hlastne jako spretno po enem drznih tatov, ga zgrabi, preden se mu posreči odrčati, in ga parkrat prav močno strese, tako da se ni več gnil. Sedaj se vname huj boj med racami za masten plen dokler se ne posreči jednej iz med njih ga vhititi družicam, in po večkratnem potapljanji ter dolgem goltanju vrabca celega s kljunom, perjem in kremplji požreti.

— (Kedaj so se prve lastovke preselele v zadnjih 28 letih iz gorkih v naše kraje.) Dvakrat, l. 1869. in 1880., so prišle nazaj uže koncem februarja, 20krat tekom marca od 7. do 31., 7. v letu 1877, 31. pa v letu 1882; 6krat pa še le meseca aprila od 1. do 5. aprila. Zadnjega, najpoznejšega dne l. 1863. Letos so prišle prve 23. marca, tedaj sicer ne posebno zgodaj, vendar tu še zmirom po vsej pravici velja prislovica: „Ena lastovka še ne nareja poletja“, posebno če mislimo na zadnje majeve mrzle dneve.

— (Spoznavalo.) — Desetnik: „Janez, po čem poznaš svojega stotnika?“ — Novinec Janez: „Po rudečem nosu in mačjih očeh.“

Domače stvari.

— (Poljedeljsko ministerstvo) je ukazalo, da se imajo darila za konje razdeliti letos 2. oktobra o priliki gospodarstvene razstave v Krškem; prejšnja leta so se razdeljevala običajno v Šent Jarnem.

— (O novem občinskem redu) posvetovala se je danes pod predsedstvom g. deželnega predsednika barona Winklerja posebna enketa; udeležili so se je gg. deželni poslanci: dr. Bleiweis vitez Trsteniški, Detela, Deschmann, dr. Dolenec, Luckmann, dr. Papež, dr. Mosché, ces. kr. svetnik Murnik, dr. Poklukar, Robič, c. kr. vladni svetnik vitez Schneid, Svetec, prof. Šuklje in dr. Vošnjak, potem c. kr. vladni svetnik baron Pascotini-Juriškov in vladni tajnik dr. Russ. Z vseh strani se je priznavalo, da se mora preurediti sedanji občinski red, ki ne ugaja dejanskim potrebam. Po razgovoru, trajajočem štiri ure, naprosila se je vlada, da predloži deželnemu zboru nov načrt na podlagi onih člankov, katere smo objavili v prvih številkah „Ljubljanskega lista.“

— (Pobalinsko.) Binkoštno nedeljo po noči niso imeli nekateri odrasli otročaji družega posla, nego da so z oken pobrali polkna (Jalousien) v več stanovanjih ob pritličnih tleh v Gradiščah in iste odnesli kakih sto korakov dalje in prislonili k drugim hišam. To je pač junaštvo v temni noči, na koje smejo ti žalostni junaki biti ponosni!

— (Velikanski pretep) vršil se je večeraj zjutraj ob 2. uri na sv. Jakoba trgu. Pričel se je kreg v Virantovi kavarni, boj pa se je vršil pred gostilno pri „Lozarji“, katera je bila uže zaprta. Ranjeni so krojač Šefec z Rudnika, baje teško, ker je dobil hud udarec na glavo, Anton Maček, posestnik z Ilovice št. 10, baje teško, Jože Kozlevčar, hlapec pri Mihi Vavpotiču v Kurji Vasi

svoji neumnosti. Če mora uže kdo pasti, naj poginem jaz.“

To reče, pa ugasne luč, da bi roparšne opazil priprav, po katerih se je hotela rešiti Ropar opazivši, da mu je v temi namera otežavljena, vrže nož proti mestu, kjer je dekle stala, s toliko močjo, da je ročaj od kline odletel. Gotovo bi bil Ančiko pogodil, ko bi se ne bila prej skrila za steber, stoječi med obema.

Ropar posluša, kaj je naredil vrgljej; mislil je, da zadeta bo stokala in življenje izdihovala, a ostalo je prvi trenutek vse tiho, potem pa sliši, da se celo nekaj premika po vlažnih tleh.

Kdo drugi bo ta, če ne Ančika? Viškne za njo, a ker ni znal izhoda, pade čez sod. To je dalo Ančiki, poznajoči vsako pēd v kleti, toliko časa, da srnjevito skoči k izhodu, le od znotraj zapaženemu. Z nečloveško močjo porine zarujavele zapuhe ter vzdigne vrata. Svetloba, ki je skozi odprtino svetila, pokazala je roparju pot in pa kaj dekle namerja. Ves besen skoči za njo, sprevidevši, da bi ga mogla

št. 6, po domače „pri Andreju“, je ranjen jako teško, ker je dobil z nožem sunljaj v pljuča, prenešen je bil v bolnico, in Anton Gorišek, hlapec pri Matiji Zagorcu v Kurji Vasi št. 5, lahko. Kreg in pretep je pričel baje Ignacij Obulner iz Rožnih ulic št. 8, Alojzij Gorišek, godec z Marije Terezije ceste št. 6, in L. P. z Karlovske ceste. Vdeležila sta se pretepa tudi vlačugar G. Dolenec in Antonija Podboj. Sodnijska preiskava proti vsem udeležencem se je pričela.

— (Pretepavanje) bilo je binkoštno nedeljo v Šiški in bil je eden teško ranjen. Objavila se je stvar uže c. kr. državnemu pravdnistvu.

— (Slavnost v Mozirji) v dan 1. in 2. junija. Minule praznike vršila se je slavnost blagoslovljenja zastave „Savinjskega Sokola“ v Mozirji. Radostno zabilježimo ta narodni praznik štajerskih Slovencev, kateri je v najlepšem redu in pri mnogobrojni vdeležbi vnanjih društev po vsem tako izvrstno izpal. Žal, da je slabo vreme nekoliko slavnostni spored motilo. Za danes omenimo naj le, da je bil sprejem došlih gostov na potu v Mozirje po vsej savinjski dolini prav srčen, posebno pa v Žavcu, Braslovičah in se vé da v Mozirji. Videti je bilo, da se je vsa savinjska dolina zdavnej pripravljala, kolikor mogoče slovesno obhajati blagoslovljenje zastave najmlajšega Sokola — savinjskega. Kako da se je pa tudi ves slovenski svet za omenjeno slavnost zanimal, spričujejo telegrami, kojih je došlo nad 100, največ z Kranjskega, Štajerskega in Hrvaškega, a tudi iz Prage, Brna, itd. — Čas nam ne pripušča, danes podrobno poročati; do jutri obljubljeno nam je bolj natanko poročilo.

— (Bralno društvo „Sloga“) v Št. Vidu pri Vipavi priredi povodom stoletnice in odkritja spomenske ploče velezaslužnega ranjcega gospoda Matija Vrtovca, župnika in slovenskega pisatelja, dne 8. junija 1884 kaj lepo slavnost. Spored: 1.) Slovesna sv. maša ob 10. uri zjutraj. 2.) Odkritje spominka s slavnostnim govorom in petjem. 3.) Pokladanje venca na grob ranjcega in petje. 4.) Banket. 5.) Beseda društva „Sloge“ na prostem s petjem, gledališno igro: „Idrijski gostje na malega Šmarna dan v Vipavi“, spisal K. Dolenec. Začetek besede ob polu 6. uri popoldne. Vstopnina 20 kr., sedež 20 kr. K obilni udeležitvi najljudneje vabi slavnostni odbor.

— (Iz šolskih krogov) dobili smo sledeči poziv: „Gospod urednik! Delj časa opazujemo pri naši mladini, da si na poti v šolo kupuje zmrznene sladčice. Ne opominati bi tega toliko zaradi zdravstvenih ozirov, temveč radi tega, ker otroci ves denar, kojega od starišev za nakupovanje potrebnih pisank i. t. d. dobé, vse za omenjeno sladčico potrosijo. Na „Bregu“ pred šolo na Čojzovi cesti nastavljajo se po trije prodajalci s svojimi rudečimi vozički, in čakajo kedaj da se bode vsula šolska mladina v šolo. A tudi v drugem oziru kvari se naša mladež; v Justinovi žganjariji, katera je ravno tu na Bregu, videti je čestokrat pijancev, kateri po svojem vedenju gotovo niso v vzgled našim šolarjem. Morebiti bodo te vrstice povod dotičnim oblastnjam, katere bi te napake odstraniti mogle.“

celo v klet zapreti in ga v silno nevarnost pripraviti. Res jo ujame za rob krila, ali sedaj zaloputne Ančika vrata, da se vsa hiša potrese, in hudodelec je vjet.

Kaj storiti, da se odvrne gospodarju in celemu mestu preteča nevarnost. Ančika zaklene tudi zvonaj kletna vrata, pozaklene hišo, leti k gospodski pové na kratko, kaj se je zgodilo in kolika nesreča bo prišla nad mesto. Župan, odvažen mož, skliče brž sto oboroženih grajanov, ki črno hišo obdado od vseh strani. Skriti nedobreži bili so naglo v verigah in okovih. V kleti zaprti vodja pa je razsajal, kakor zver; ali združenim močem čvrstih grajanov mora se tudi on udati.

Dobili so varno zatišje, da nihče ni mogel ujeti. Prav s tistimi rokavicami, ki jih je Ančika iz morišnice prinesla, je rabelj pravico naredil tej enindvajsetorici.

Ančiki je ostalo, kar ji je pridobila njena srčnost. Ostala je pri dobrem gospodarju, ki je bil ž njo na vso moč zadovoljen; omožila se pa ni.

— (Binkoštni prazniki v Ljubljani) niso bili tako veseli kakor druga leta. V prvo je manjkalo našega kmetskega ljudstva, kajti, ker je škofijstvo izprazneno, nij se delil v stolni cerkvi sv. Nikolaja zakrament sv. birme. Pogrešali smo tedaj brhkih botric v lepi narodni noši, v pečah, postavnih botrov v narodnih kranjskih krojih in stotine veselih obrazov birmank in birmancev v beli obleki z venci na glavi, ali pa ponosno šetajočih z obligatno „zlatu“ uro, verižico in veliko culo „leceljta“ in sladkarij. Naši gostilničarji in slaščičarji manje tehnične vrste so bridko tožili, da ni bilo birme. — Ob 1½. popoldne došel je vlak s tujci z Dunaja, Gradca itd. Bilo je tujcev jako skromno število, vseh s tem vlakom došlih kakih 450. Ker je dež neprijetno nagajal, obedovali so tujci na peronu kolodvora južne železnice, tam je tudi sviral vojaška godba našega domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Mnogo stotin ljubljanskega občinstva prišlo je gledat tujce, katerih pa je letos jako pičlo število došlo, kajti druga leta prišlo je istih po 1000 do 1200. Popoldne došla sta po Rudolfovi železnici še dva vlaka s kakimi 400 tujci, kateri so ostali v Ljubljani. Da si je dež v kratkih prenehajalih lil, bilo je vendar polno tujcev in domačih po vseh sprehajališčih, v Švicariji, na novem strelišči, na gorenjem in spodnjem Rožniku, v Šiški, Vevčah itd. Tujci so posebno hvalili krasno okolico našega mesta kakor mesto samo. Stolp na ljubljanskem Gradu bil je zmirom poln radovednih tujcev. Zvečer je igrala vojaška godba v salonu kazinske restavracije, ker ni bilo mogoče zaradi slabega vremena na vrtu. Tatvina se ni prigodila v Ljubljani na kolodvoru, dasi je bila gnječa velika; le nek dunajski trgovec je tožil, da mu je neznan tat ukradel v Mariboru listino z 85 gld. gotovine. Red na kolodvoru južne železnice, katerega je vzdrževal redarstveni nadzornik, bil je, dasi se je zbralo toliko občinstva, res izvrsten. V ponedeljek se je najprvo odpeljal zabavni vlak s tujimi gosti v Postojino. Z istim se je odpeljala i domačega pešpolka godba, katera je svirala v postojinski jami. Pozneje odšel je ljubljanski vlak v Postojino. Došlo je mnogo občinstva z Dolenjskega, Gorenjskega in Ljubljane. Dasi je bilo vreme neugodno in je zmirom deževalo, treba je bilo, ker so se potniki množili, priklopiti vagon za vagonom k vlaku. Odpeljalo se je nad 800 ljudij z vlakom iz Ljubljane v Postojino.

— (Samoumor.) 29. t. m. moral je 45 letni posestnik Lojze Kutiaro iz Zagorja pričati o neki stvari pred litijsko sodnijo. Mož pa se je tako razburjeno in kljubovalno obnašal, da so ga hoteli priprejeti za 18 ur. Ko so ga peljali v zapor, povžil je nekoliko strihlnina, katerega je imel pri sebi. Po triurnih hudih mukah je mož umrl, previden s sv. zakramenti. Kaj ga je prav za prav dovedlo k temu nesrečnemu činu ni znano. Da je imel strup pri sebi, je lahko razumljivo, ker je bil tudi konjski zdravnik in je rabil jednake tvarine pri svojem poslu.

— (Iz krškega okraja) se nam poroča, da bode okrajna učiteljska konferenca za ta okraj letos v Mokronogu, in sicer 2. avgusta.

— (Strela.) Iz Mokronoga se nam poroča, da je v četrtek 29. majnika o polu osmih zvečer udarila strela v gosp. Fr. Pence kozolec, kateri je takoj začel goreti. Vrlo gasilno društvo bilo je hipoma pri ognju ter je obvarovalo, da se niso užgala še druga blizu ležeča poslopja in drug kozolec, kateri je tik omenjenega stal. Med drugimi, ki so urno prihiteli na pogorišče, omeniti nam je posebno gosp. barona Berg-a in gosp. župnika, katera sta se vrlo obnašala pri gašenju. Gosp. Penca bil je zavarovan pri „Graškem zavarovalnem društvu“ za 300 gold.

— (Z gnojnimi vilami.) 29. maja sta napadla Ivan in Peter P. v Žabnici pri Loki dva druga fanta, Jurija R. in Toneta St., z gnojnimi vilami ter ju pobila na tla. Prvi je težko, drugi pa lahko ranjen na glavi.

— (Sprejem v kadetno šolo.) Pričetkom šolskega leta 1884/85 (18. sept.) sprejmo se c. kr. kadetne šole učenci v naslednjem številu: V I. letnik infanterijske ka. šole na Dunaji, v Budimpešti in Pragi po 80, v druge jednake zavode

po 40 učencev; v nekatere ostale pa le po 30. V I. letnik artilerijske kadetne šole 80, pijonirske 40 in genijske 12; v III. letnik kavalerijske kad. šole 80, v četrtega pa 25. — Za sprejem se zahteva: Po polno zdravje, brezmadežna preteklost, potrebna omika in reverz, da bode učenec po izstopu iz kadetne šole po dovršenem triletnem službovanji za vsako šolsko leto služil še jedno leto v aktivni vojski. Prosilec mora o pravem času vplačati znesek za šolske potrebe, v kavalerijski šoli pa 200 gold. (oziroma 100 za revne učence) za konja in sedlo. — Potrebna omika se dokaže s šolskimi spričevali ali s sprejemnim izpitom. Za vstop v I. letnik infant. kad. šole se zahteva najmanj popolna meščanska šola ali pa 2. razred kake srednje šole. Oni, ki so absolvirali spodnjo gimnazijo ali realko, imajo prednost. Za vstop v I. letnik artilerijske kad. šole je treba imeti spodnjo gimnazijo ali realko, za vstop v III. letnik kavalerijske kad. šole 6 gimnazijskih ali realnih razredov, za vstop v IV. letnik vsa realka ali gimnazija in za I. letnik genijske šole cela realka. — Vsak prosilec mora delati vrhu tega še sprejemni izpit. Prošnje naj se vložijo do 25. julija t. l. na komando iste kadetne šole, v katero želi prosilec vstopiti.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Klausenburg, 3. junija. Zaradi volilnih nemirov je bilo pet osob, med njimi sodelavec časnika „Ellenzek“ in trije dijaci, ki so ščuvali ljudstvo, dejanjih v preiskavo, a priprli niso nikogar.

Praga, 1. junija. „Prager Zeitung“ piše: Kakor se poroča iz gotovega vira, je zapustila umrla cesarica Marija Ana v dokaz svoje naklonjenosti prebivalcem Češke 200 000 gld.; od teh naj se obrestje porabijo za ustanove po 100 gld., katere naj se delé za celo življenje. Meni se, da je vsakemu političnemu okraju Češke odločena jedna ustanova.

Budimpešta, 31. maja. Enketa v pravosodnem ministerstvu je dokončala posvetovanje o dodatkih k zakonu o pravici avtorjev. Ker je bil v Reki do sedaj še avstrijski tiskovni zakon običajen, sklenilo se je s posebnim ukazom to stvar urediti. Za vpeljavo zakona v Hrvatski ima skrbeti ban.

Klausenburg, 2. junija. Kandidat liberalne stranke, Hegedues, bil je na kolodvoru navdušeno sprejet; ko se je pa peljal s svojimi prijatelji v mesto, je druhal kamejnala vozove. Blizo 60 osob je ranjenih.

Niš, 2. junija. Srbska vlada je reklamirala pri bolgarski zaradi roparij in plenjenja bolgarskih čet v pokrajini Timok. Na nedoločen odgovor bolgarske vlade dobil je srbski poslanec nalog, zahtevati jasen odgovor, drugače bode zapustil Sredec.

Telegrafično borzno poročilo

	z dne 3. junija.	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.40	
„ „ „ srebri	81.35	
Zlata renta	102.10	
5% avstr. renta	95.85	
Delnice narodne banke	859.50	
Kreditne delnice	305.50	
London 10 lir sterling	122.30	
20 frankovec	9.70	
Cekini c. kr.	5.77	
100 drž. mark	59.80	

Uradni glasnik

z dne 2. junija.

Eks. javne dražbe: V Metliki zemljišče Matije Nemanica iz Gor. Lokvic (1655 gold.) dne 26. julija, 27. avgusta in 27. septembra; zemljišče Ane Milko-viceve iz Železnikov (790 gold.) dne 26. julija, 27. avgusta, 27. septembra; zemljišče Matije Mileka iz Pri-mosteka (1455 gold.) dne 2. avgusta, 3. septembra 3. oktobra; zemljišče Jan. Nemanica iz Želebeja dne 7. julija; zemljišča Jos. Križana iz Metlike (1160 gold.) dne 30. julija; zemljišče Jakoba Verviščarja iz Dragumlje (1590 gold.) dne 26. jul., 27. avgusta in 27. sep-tembra; zemljišče Ane Ogulinove z Hriba (1887 gold.) dne 30. julija; zemljišče Martina Južne iz Dragomelj

(1094 gold.) dne 2. avgusta, 3. septembra in 3. oktobra; zemljišče Marke Šavorna iz Jugorij (835 gold.) dne 2. avgusta, 3. septembra in 3. oktobra. — V Tržiči zemljišče Jere Globočnikove iz Reten (2963 gold.) dne 25. junija in 28. julija. — V Škofji Loki zemljišče Fr. Habjana iz Ševelj (640 gold.) dne 27. junija, 29. ju-lija in 29. avgusta. — V Il. Bistrici zemljišče Janeza Šajna iz Knežaka dne 18. julija; zemljišče Jurija Rojca iz Jablanice (1200 gold.) dne 18. julija.

Tujci.

Dne 1. junija.

Pri Maliži: Barič, trgovec, iz Napolja. — Dr. Kon-tschoner, advokat, s soprogo, iz Pape. — Nussbacher, Keiner, trgovca; Neubauer, komptoirist; Gibbs, ho-telier; Sulla, zasebnica, s sinom; Kraus, dohodkar, s soprogo; dr. Schontta, s soprogo, Hübner, tehnik, in Harder, z Dunaja. — Hecht, knjigovodja, iz Za-greba. — Holsšek, trgovec, iz Maribora.
Pri Slonu: Lenz, s soprogo in hčerjo, z Dunaja. — Rakoviczy, trgovec; Miricka in Škarda, advokat, iz Gradca. — pl. Frisch, gener. vodja, s soprogo, iz Steyra. — Umlauf, trgovec, s soprogo, in Hinterhuber, c. kr. rudniški svetnik, iz Celovca. — Schulz s soprogo, iz Zuckmantla.
Pri Tavčarji: Maly, mestni uradnik, s soprogo; No-wak, nadtajnik, s soprogo, in Dr. Herold, advokat, s soprogo, iz Prage. — Graf, zasebnica, iz Horna. — pl. Komorzogski, z Dunaja. — Baron Lenk pl. Wolfsberg, c. kr. žen. major, in Wilhelm, c. kr. lajte-nant, iz Gradca. — Deroet, lesni trgovec, s soprogo, z Reke.
Pri Bavarskem dvoru: Hak, mesar, in Pszezolka, lekar, iz Gradca. — Haidrich in dr. Horwath iz Celja. — Lebitsch, zemljemerec, s soprogo, iz Ptuja. — Rauter, posestnik, s hčerjo, iz Železne Kaplje.
Pri Avstr. carji: pl. Szilagi, zasebnik; Haibel s so-progo; Buraczynski in Kobzansky, medicinec; Tru-ber, jurist, z Dunaja. — Scheitz, Szilagy in Nagy, medicinci, in Führer, komptoirist, iz Gradca. — Schunke, zasebnica, iz Maribora. — Windbüchler, krčmar, s soprogo, iz Menichkirchena. — Müller in Schwabe, zasebnica, iz Sibinja.

Umrli so:

Dne 30. maja. Fran Juvan, sin nožarja, 4 mes., Sv. Petra cesta št. 14, driska. — Franciska Štrukelj, dekla, 50 l., Soteska št. 8, mrtvoud.
Dne 31. maja. Miha Turšič, posestnik (kaznenec), 44 l., na Gradu št. 12, pljučni prisad. — Josip Moškerc, usnjarski pomočnik, 68 l., Karlovska cesta št. 7, za starostjo.
Dne 1. junija. Jakob Ostank, gostač (kaznenec), 68 l., na Gradu, oslabljenje. — Anton Očakar, mizarja sin, 2 dni, Sv. Petra nasip, 65 l., oslabljenje.
Dne 2. junija. Martin Glanc, krojač (kaznenec), 50 l., na Gradu, jetika.

V bolnici:

Dne 30. maja. Avgusta Sajovic, krojača hči, 8 l., jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani 31. maja: Hektoliter banaške pse-nice velja 8 gld. 38 kr., domače 7 gld. 80 kr.; ječmen 5 gld. 3 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 69 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 32 kr.; leča hektol. po 8 gld. 50 kr., bob 8 gld. 50 kr., fižol 9 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 86 kr., špeh po 64 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 66 kr., svinjina 70 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 45 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 31. maja.

Dunaj: 79 43 70 38 18.
Gradec: 25 86 85 42 82.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro-metra v mm	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
31. maja	7. zjutraj	734.51	+12.2	jzpd. sl.	obl.	28.00
	2. pop.	733.23	+20.1	„	„	dež
	9. zvečer	733.47	+14.8	„	„	„
1. junija	7. zjutraj	732.43	+13.8	jzpd. sl.	obl.	10.00
	2. pop.	730.95	+16.0	zpd. sl.	„	„
	9. zvečer	731.97	+14.0	jzpd. sl.	„	dež